

[Mette Madsen]

en kvinde kan være i en så ulykkelig situation, at hun bør have mulighed for at få sit svangerskab afbrudt.

Det at skulle tage beslutning om at få foretaget abort er et så alvorligt spørgsmål for en kvinde, at hun bør have al tilgængelig saglig oplysning ikke blot fra lægelig side om indgrebets risiko, men efter venstres mening også om, hvilke hjælpeforanstaltninger der står til rådighed fra det offentliges side, hvis kvinden beslutter sig til at ville føde sit barn.

Men først og fremmest har kvinden krav på, at debatten for og imod fri abort føres på et sobert og anstændigt plan. Derfor har vi i venstre med undren og forfærdelse set de pjecer, som kristeligt folkeparti nylig har udsendt over hele landet, og hørt den ledsagende argumentation, en foreteelse, der efter vor mening viser en rystende mangel på hensyn over for de familier, der har været involveret i en abort. Har kristeligt folkeparti, der som sit politiske grundlag netop har hensynet til mennesket, slet ikke taget i betragtning, hvilke psykiske virkninger denne propaganda kan have over for de kvinder, der måske netop på grund af livsfare eller voldtægt har gennemgået en abort? Det er en skrækpropaganda, som venstre kraftigt må tage afstand fra.

Til slut vil jeg lige nævne, at et tungtvejende argument både i 1970 og i 1973 var antallet af illegale aborter, et tal, der skal erindres, når vi ser på de aborttal, der anføres i bemærkningerne til lovforslaget. Den frie aborts hovedproblem er jo, at adgangen til fri abort alt for ofte bruges i stedet for prævention. Vi er enige med kristeligt folkeparti og ansvarlige lægekredse i, at aborttallet stadig er alt for højt, og at folketingets opgave nu må være at finde muligheder for at få disse tal nedbragt.

Jeg ville i dag i den forbindelse have efterlyst resultatet fra den arbejdsgruppe, der blev nedsat i 1976. Jeg takker ministeren for referatet om resultatet, og jeg takker også for ministerens tilsagn om nu at ville gennemføre en undersøgelse. Det må være et meget vigtigt materiale at få med i den debat, der nu skal foregå i retsudvalget.

Annelise Gotfredsen (KF):

Der er næppe noget medlem i dette ting, der ikke stærkt beklager de høje aborttal. Jeg

skal da heller ikke betvivle kristeligt folkepartis gode hensigt, når de fremsætter dette forslag om ophævelse af adgang til fri abort. Også vi ser meget gerne en nedgang i de mange svangerskabsafbrydelser, hvad vi da også adskillige gange har givet udtryk for.

Jeg takker ministeren for hans løfte om en undersøgelse og en eventuel justering af loven. Men med dette forslag gennemført vil vi sættes tilbage til en retstilstand, som var rådende før 1937. Jeg kan blot nævne, at lovforslaget ikke giver adgang til svangerskabsafbrydelse, hvor arvelige anlæg eller beskadigelse eller sygdom i fostertilstanden kan føre til alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse for barnet.

Vi er heller ikke i tvivl om, at dette lovforslags gennemførelse ville medføre et stærkt stigende antal illegale aborter, og disse overvejelser må naturligvis have stærk vægt, når man skal tage stilling til en lovændring, der har til hensigt at begrænse aborttallet.

På det foreliggende grundlag kan det konservative folkeparti således ikke give tilslutning til lovændringen.

Men så vil jeg, som andre har gjort det, vende mig stærkt imod den kampagne, som kristeligt folkeparti har iværksat omkring dette lovforslag. Selv efter kristeligt folkepartis forslag er svangerskabsafbrydelse under visse omstændigheder stadig tilladt. Har partiet tænkt på de psykiske lidelser og anfægtelser, disse kvinder stadig vil kunne udsættes for, hvis de tager partiets skræmmekampagne alvorligt, og det er vel meningen? For jeg går naturligvis ud fra, at fru Inge Krogh kan stå inde for de medicinske oplysninger, men det vil vi da nærmere undersøge i udvalget.

Jeg vil spørge kristeligt folkeparti: er der i tilfælde, hvor selv kristeligt folkeparti ønsker svangerskabet afbrudt, altså fosterdrab, ikke også tale om mord på levende, sunde fostre? Skal man, som kristeligt folkeparti skriver i sin ledsagetale, lukke hjertet for disse små skabninger? Kan man ikke også i disse tilfælde vise de samme billeder, som vi har set, af små arme og ben, der flyver rundt løsrevet fra krop og hoved, og kan man ikke også i disse tilfælde læse breve fra de samme sunde, levende fostre, der ikke kan gøre for, at de er blevet til ved en handling, der ifølge straffeloven er kriminaliseret? Der skal naturligvis ikke være tvivl om, at jeg også ønsker ret til svangerskabsafbrydelse opretholdt i disse